

RADY PRAKTYCZNE

1

2

3

1. Ubranko z białego płótna lub rypsu bawełnianego — przybrane haftem krzyżykowym w kolorach: czerwonym, zielonym, żółtym i granatowym. Na chłopca od lat 5 — 7, materiału szerok. 80 cm. Mtr. 1,80. Formy bibułkowe: od 2 — 4 i 5 — 7 lat.

2. Płócienna lub rypsowa jasno - kremowa sukienka z osobno zakładaną, krótką komizelką. Przybranie haftowane trójkąty, jak na modelu, w kolorach: żółtym, czerwonym i granatowym. Na sukienkę dla dziewczynki od lat 6—8 materiału szerokości 80 cm. Mtr. 1,90. Formy bibułkowe od 6—8, 8—10 lat.

3. Sukieneczka z kremowego kumwowego płótna z czerwonym karczkiem i kieszeniami — przybrana krzyżykowym haftem, którego powiększony wzór podajemy pod modelami 5 i 6. Na sukienkę od lat 5 — 7 materiału 100 cm. szerokości. Mtr. 1,10. Formy bibułkowe od 2 — 4 i 5 — 7 lat.

Ogródek dziecięcy w pokoju

Ogródek dziecięcy w pokoju.

Każde mieszkanie, choćby najskromniejsze, nabiera uroku i wdzięku, gdy zdobią je kwiaty. Zamiatowanie do kwiatów tkwi w duszy ludzkiej od zarania życia, bo każde dziecko zaledwie chodzić zaczęła, cieszy się kwiatem.

Każda wycieczka szkolna, złożona z dziatwy, młodszej, czy starszej, powraca obarczona pękami ziół i gałęzi.

Jeżeli jednak dziecko ma swój własny ogródek, to bezwątpienia i naczaj zapatruje się na przyrodę, bardziej ją szanuje i kocha, ochrania i obserwuje. Niestety, dzieciom w mieście trudno stworzyć ogród, gdzie mogłyby mieć swe grządki i ścieżki, drzewka i krzewy, wśród których żyć by się mogły z przyrodą.

Lecz znajdzie się na to rada. Przeważa u dzieci zamiłowanie do drobnych zabawek, prawdopodobnie łatwiej wprowadzają je w swe życie. Poddajmy im więc myśl, by urządziły sobie własnoręcznie swój małeńki ogródek na stolyczku. Dając dziecku do zjedzenia pomarańczę, zachęcimy je by wszystkie pestki wrzuciło do małej szklaneczki, nalądo do niej ustalej wody i ustawiło ją na słońcu na czternaście dni. W tym okresie trzeba dolewać wody o takiej samej temperaturze, by pestki były ciągle zanurzone w wodzie. Tymczasem przygotujemy tyle małeńkich wazoników, ile jest pestek w szklaneczce. Po paru dniach zobaczą dzieci, że z pestek wysuwają się małeńkie kielki, widać więc, że ziarenko chce już rozpocząć życie.

Jeżeli mamy pestki z cytryny z pomarańczy lub rozka, zwanego chlebem świętojańskim, to najlepiej umieścić każdy rodzaj w osobnej szklaneczce oznaczonej kartką z napisem, co to jest. Ile przy tem jest miłych zajęć dla dzieci, jak pisanie i naklejanie kartek na szklaneczki, dolewanie wody i przeglądanie pod światło, czy kielki już rosną.

Po upływie dwóch tygodni, w których dzieci wykreślały minione dni na tabliczce, zaczniemy sadzić pestki do wazoników. Przedtem jeszcze chodźmy z dziećmi do ogrodnika po ziemię, która musi być złożona z gliniastej z łąki, piasku, próchnicy liściowej i przetrawione-

go nawozu końskiego. Można taką ziemię przygotować w domu, lecz trzeba ją zmięszać w jesieni, przez zimę od czasu do czasu przewracać i wówczas można napełnić wazoniki, w których na dnie są drobno potłuczone skorupki. Pestki wsadzamy do ziemi kielkiem na dół, gdyż z tego wyrosnie korzeń, a następnie wysuwa się łodyga w górę. Pomarańcze, cytryny i rożki rosną w pierwszym roku powoli, mają drobne listki, lecz w drugim roku zaczynają rosnać, jakby na wyściegi. Mają coraz większe liście ciemno-zielone i jakby powleczone olejkami, a gdy pocieramy je palcami, wydobywa się bardzo miły zapach, zupełnie taki sam, jak świeże pomarańcze lub cytryny. Rożek ma śliczny kształt; na jednym cienkim pniu rosną gałązki na których wystrzelają w dwie strony listki ząbkowane, sztywne i lśniące, jakby były zrobione z blachy i na ciemno lakierowane. Na szypułce rosną tylko trzy pary liści, a na końcu szypułki, prawie równocześnie z nimi wyrasta ostry kolec. Jest to śliczna roślina, zawsze świeża i zielona.

Lecz królem w takim ogródku jest daktyl! Owoc ten bardzo smakuje dzieciom, które tak samo wrzucą pestkę z niego do innej szklaneczki i będą go hodować troskliwie i starannie, aż wyrosnie śliczna, rozłożysta palma.

Dla palmy musimy mieć ziemię przerobioną z gliniastej, darniowej, inspektowej i leśnej dobrze spróchniałej. Po wymieszaniu tych części rodzajów ziemi dodajemy trochę żwiru z węglem drzewnym dobrze pokruszonym, ażeby woda mogła przesiąkać przez doniczkę.

Ileż radości mieć możemy, gdy pomożemy dzieciom w lecie zbierać po odrobinie ziemi w lesie, na łące i nad rzeką, by mogły przygotować sobie własnoręcznie grunt dla roślin. Obudzi się w nich zamiłowanie do przyrody, nauczą się poznawać ją i ochraniać, a równocześnie przyzwyczajają się do realnej, celowej pracy, dającej widoczne wyniki.

Ogródek dziecięcy w pokoju ma wiele uroku i przyjemności, nawet dla starszych.

Marja Stefkowa.

Plecionki z wiórków, rafji i sznurka

Chociaż użytkowa wartość robótek z wiórków jest niewielka, bo są to przedmioty nietrwałe, i ładne pówki świeże, to jednak pod względem wychowawczym roboty te mają wartość dużą. Wiórki zwilżone wodą, są lekkie, i giętkie prawie, jak papier, tylko daleko mocniejsze. Robota plecionek z wąskich wiór-

ków jest doskonałą gimnastyką mięśni palcowych. To samo znaczenie mają też plecionki z rafji i sznurka, lecz różnica polega na tem, że zastosowanie mają większe, zawdzięczając to mocniejszemu materiałowi.

Wyplatanie polega na splecaniu kilku pasemek sznurka, rafji lub

(Ciąg dalszy na str. 26-ej.).

DLA MAMUSI I DZIATWY

4

4. Sukieneczka z białej etaminy dla dziewczynki od lat 2—4-ch. Przybrana haftem. Materiał szerokości 100 cm. — Mtr. 1,25.

5. Płaszczek dla dziewczynki z gładkiego materiału. Płaszczek na wiek od 2—4-ch lat — materiał szerokości 100 cm. — Mtr. 1,35.

Formy bibułkowe na powyższy model płaszczyka na roczne dziecko, od 2 — 4, 5 — 7 lat.

6. Letni jasny płaszczek z łatwo piorącego się materiału jak aksamit do prania, flora lub t. p. Na płaszczek na wiek od roku do 3-ch lat — materiał szerokości 70 cm. Mtr. 1,50.

Formy bibułkowe na wiek od 1 — 3, 4 — 6 lat.

7. Sukienka z woalu. Dla starszej dziewczynki od lat 13 — 15 — materiał szerokości 100 cm. Mtr. 2,10.

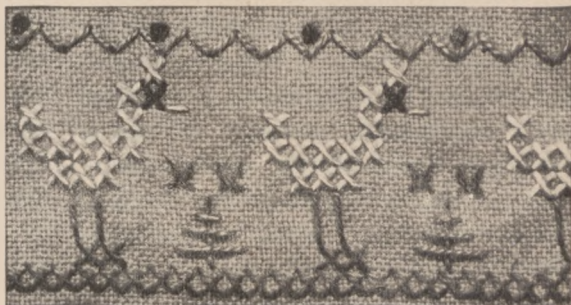
Formy bibułkowe na wiek od 7 — 9, 10 — 12, 13 — 15, 15 — 17 lat.

8. Letnia sukienka dla Mamusi. Fason ten nadaje się do wykonania zarówno ze

5

6

szykownego woalu, jak i jedwabiu. Można ją zrobić również z wełny kasując przybranie z falbanek. Forma bibułkowa wielkość I i II. Na wielkość I materiału deseniowego Mtr. 3,50, szerokości 100 cm., gładkiego na falbanki 50 cm. szer. 100 cm.

Na wielkość II — 4 Mtr., szerokości 100 cm., gładkiego 60 cm., szerok. 100 cm.

wiórków, w celu otrzymania mocnej taśmy, zdatnej do zeszywania, a przez to do wykonania: koszyczka, kapełusika, lub innego przedmiotu.

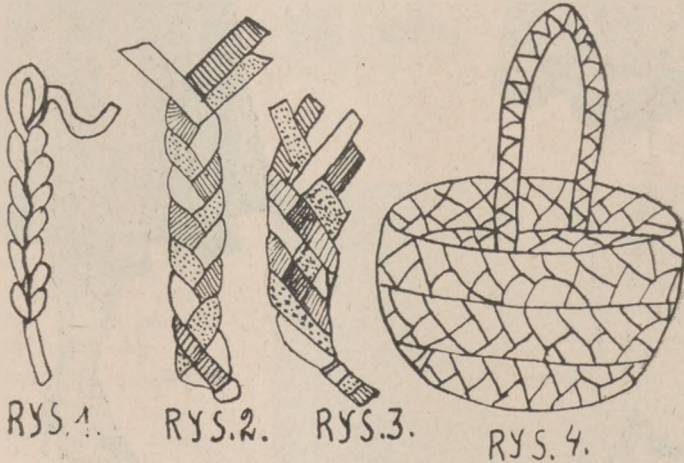
Plecionkę, rys. 1, zwaną łańcuszkiem, zrobić trzeba z grubego sznurka w ten sposób, że w wyciągniętą pętelkę, widoczną na rysunku, wkłada się dwa palce, którymi wyciągamy sznurek i robimy nową pętelkę, a wyciągając ją zaciska się poprzednią, co tworzy łańcuszek. Taka plecionka, nadaje się dobrze na lejce, do których dodać można dzwonki, a sprawią dziecku wielką radość.

Plecionka rys. 2 „warkoczyk” robi się z trzech pasemek i jest bardzo łatwa do wykonania. Chcąc urozmaicić monotonne splatanie trzeba brać do tej roboty grubą, różnobarwną rafję. Splatanie polega na tem, że każde pasemko zakłada się jedno na drugie, raz prawą, drugi raz lewą ręką. Żeby uniknąć węzełków w robocie, musimy łączyć pasemka, kładąc je jedno na drugie o kilka cm. od ich końców, które później odcina się.

Robota plecionki z czterech pasemek, którą wskazuje rys. 3, polega na przeplataniu trzech pasemek, jak w warkoczyku, a czwarte pasemko zakłada się z boku pod spód, to z jednej, to znów z drugiej strony plecionki. Do nauczania tej robotki, najlepiej używać wąskich paszków papieru. Dopiero gdy dziecko przyswoi sobie sposób splatania, stosować można zwilżone wodą wiórki lub rafję.

Plecionka z czterech pasemek wykonana z rafji, ma duże zastosowanie na różnego rodzaju koszyczki, pudełeczka, kapelusiki dla lalek, makatki i t. d., a ze sznurka zrobić można: lejce, małe torebki, które z pomocą starszych dzieci wykonać mogą.

Na koszyczek, który wyobraża rys. 4, robi się plecionkę z trzech lub czterech pasemek. Rafja musi być dosyć gruba; najlepiej brać do tej roboty rafję glicerynową, i na każde pasemko wziąć 2 nitki rafji, którą lekko zwilżyć wodą, to lepiej układać się będzie. Gdy już sporo plecionki dziecko przygotowuje, zaczy-

na się koszyczek od małego kółeczka. Szyć trzeba grubą igłą od kanwy, nawleczoną w cieniutkie włókienko rafji. Zeszywać koszyczek można z lewej strony, to mniej

ścięgi znać będzie. Kabłączek zrobimy z kawałka plecionki mocniej splecionej, którą przyszywa się do boków koszyczka.

M. Brzósówna.

OD REDAKCJI:

Drukujemy poniżej dwa artykuły, podające różne sposoby przyrządzania rzodkiewek i sałaty.

Jak zużytkować rzodkiewkę?

W obecnym czasie przednówka, gdy owoce są drogie, a marchewka, która dotąd tak często nas ratowała, nie posiada już wielkiej wartości, traci bowiem smak i swe witaminowe zalety — rzodkiewka jest miłym zwiastunem zbliżającego się okresu nadmiaru jarzyn i owoców.

Jest ona jeszcze droga, ale wkrótce będzie jej tak wiele i tak stanieje, że żałować będziemy do niej masła.

Czy umiemy wyzyskać tę sliczną i zdrową jarzynę i odpowiednio zużytkować w kuchni dziecięcej?

Oto kilka sposobów, nie dość, według mego zdania, rozpowszechnionych:

1. Ukropem sparzyć rzodkiewkę dobrze opłókaną, pokrajać na cieniutkie plasterki — zwłaszcza, gdy dziecko niezbyt dobrze gryzie, lub jest nieprzyzwyczajone do „surowizn“. Posolić i zmięszać z niewielką ilością śmietany; można dodać drobno usiekany szczypiorek. Jest to dobry dodatek do chleba na

podwieczorek. Tak przyrządzona sałatka do zimnego mięsa, lub ryby posiada dużo amatorów i wśród dorosłych.

2. Duże rzodkiewki poprzekrajać na ćwiartki, ugotować w niewielkiej ilości wody lekko osolonej. Podprawić mąką, trochę ocukrzyć i okrasić świeżem masłem. Podana z osmażoną grzanką smakuje lepiej, niż kalarepka, lub marchewka.

Dla małych dzieci, oczywiście, przecieramy tak ugotowaną rzodkiewkę.

Liście z rzodkiewki, zamiast wyrzucać, gotujemy wraz ze szpinakiem, nadają mu bowiem doskonały smak.

Liście rzodkiewki i szpinaku gotujemy w jak najmniejszej ilości wody lekko osolonej.

Ponieważ wyciskanie jest niepożądanem traceniem zawartych w soku cennych składników (głównie soli mineralnych) — odciedzamy tylko i siekamy, lub przecieramy przez sitko, gdy jest przeznaczony

dla maleńkich dzieci. Wrzucamy na zaprażkę z masła i mąki i dodajemy łyżeczkę śmietany, co czyni mniej mdłą tę potrawę.

Doszedłam do przekonania, że dzieciom, a także często i dorosłym o-

brzydza szpinak wygląd — kolor tak niezwykły dla naszych potraw. Wobec tego można szpinak podawać w naleśniku, lub w omelecie, a nawet w pierożkach.

M. P. K.

Nowe jarzyny

Skończyły się wreszcie smutne dni zimowe, a wraz z nimi wiele złorzeczeń troskliwych matek, jak np.: niema zupełnie jarzyn, jarzyny są zbyt drogie, dziecko nie lubi starej marchwi, buraków i t. d. Zazieleniło się na świecie, oraz w oknach wystawowych wielu sklepów — przeżywamy radosny okres nowalijek. Wprawdzie są one jeszcze drogie, jednak niektóre z nich są coraz przystępniejsze. Mam tu na myśli: sałatę i rzodkiewki.

Zarówno sałatę, jak i rzodkiewki zwykliśmy spożywać w stanie surowym. W takim stanie możemy je podawać dzieciom starszym, począwszy dopiero od 3-go roku życia. Naszym najmłodszym spożywcom jarzyn możemy podać świeżą sałatę i młode rzodkiewki w następujący sposób.

Sałatę przyrządzimy prosto jak szpinak.

Szereg dzieci, nawet w okresach taniego szpinaku, chętniej zjada sałatę:

2 główki świeżej sałaty wypłukać zimną wodą, zalać dwiema szklankami wrzącej wody, dodać trochę soli, gotować przez 15 minut.

Gdy sałata jest już zupełnie miękka, posiekać ją drobno i przetrzeć dwukrotnie przez sito wraz z wodą, w której się gotowała. Przy powtórnym przecieraniu dodać trochę masła (można ewentualnie usmażyć na maśle). Otrzymujemy w ten sposób smaczną jarzynę, niezem nie ustępującą szpinakowi. Możemy ją stosować już w III-cim kwartale życia.

Rzodkiewki przygotowujemy w sposób następujący:

1 lub 2 wiązki rzodkiewek obieramy ze skórki, zagotowujemy w gorącej wodzie; wodę odlewamy. Rzodkiewkę dusimy następnie w maśle, dodajemy trochę cukru, po uprzednim poprószeniu mąką. Dla bardzo małych dzieci przesiewamy ją jeszcze przez sito przed ocukrzeniem. Rzodkiewki ugotowane i przetarte możemy stosować u dzieci poczynając od 4-go kwartału życia.

Dzieciom starszym, począwszy od 3—4 roku życia podajemy sałatę i rzodkiewki w stanie surowym, jak i dorosłym.

Porządnie wymyte listki sałaty zaprawiamy sokiem cytrynowym i cukrem, względnie śmietaną.

Rzodkiewki umyte, pokrajane na plasterki dzieci chętnie zjadają na drugie śniadanie z bułeczką z masłem.

Niektórym dzieciom sprawia przyjemność zjedanie rzodkiewki w całości, lekko posolone. — Przypo-

minamy, oczywiście naszym malcom, żeby wszystko porządnie rozgryźć.

Kochane dzieci! cieszymy się, na wiosnę — za sałatą i rzodkiewkami przyjdą i inne smakołyki.

Dr. T. Lewenfiszowa.

Korzystajcie z foremek bibułkowych!

Chcąc udostępnić jak największemu kręgom naszych czytelniczek korzystanie z modeli zamieszczanych w „Radach Praktycznych“ podawać będziemy ściśle pod każdym fasosem na jaki wiek dziecka możemy dostarczyć foremkę.

Formy bibułkowe są b. dokładne i każda z młodych mateczek posiadająca choćby najmniejsze pojęcie o szyciu będzie mogła sama zrobić sukienkę dla córki, ubranko dla synka lub uszyć sukienkę dla siebie.

Dla ułatwienia podajemy tabelki przeciętnych miar:

Dla dziewczynek:

	1	1-2	2-4	3-5	4-6	5-7	6-8	7-9	8-10	9-11	10-12	11-13	12-14	13-15	14-16	15-17
	c e n t y m e t r o w															
Obwód w piersiach	60	60	62	64	66	68	70	72	74	76	78	80	82	84	86	87
Obwód w talji . .	60	60	62	64	64	64	64	64	64	64	64	64	66	68	70	101
Długość	45	45	47	49	52	55	59	63	67	71	75	79	83	88	97	72

Dla chłopców:

	1	2	2-4	3-5	4	6	5-7	6-8	7-9	8-10	9-11	10-12	11-13	12-14	13-15	14-16	15-17
	c e n t y m e t r ó w																
Obwód w piersiach . .	60	62	64	66	68	70	72	74	76	78	80	82	84	86	88		
Długość rękawa od wewnątrz	21	23	25	27	29	31	32	34	36	38	40	42	44	46	48		
Długość nogawicy spodni od zewnątrz . .	28	29	32	35	38	41	44	47	51	54	57	61	65	95	98		

Dla pań:

	O	I	II	III	IV
	c e n t y m e t r ó w				
Obwód w piersiach	89	90	96	102	108
Obwód w talji	74	74	78	84	88
Obwód bioder	97	98	104	110	116
Długość	103	107	113	119	121

Zaznaczamy, że nie każdy model dla pań posiada formę we wszystkich wyżej podanych wielkościach, to też jak i w modelach dzieciennych będziemy zaznaczać wielkości posiadanych form bibułkowych.

Pamiętać jednak należy, że każdą formę bibułkową można samemu sobie powiększyć lub zmniejszyć do potrzebnego wymiaru. W tym celu:

1) wymierzamy formę w obwodzie gorsu, w biodrach i długość sukni.

2) jeżeli okaże się zaszczupła, krojąc dodajemy materiału w bocznych szwach, jeżeli za obszerna ujmujemy.

3) Proporcjonalnie podłużamy lub skracamy stanik i spódniczkę u dołu.

Krojąc p/g formy, nawet ściśle odpowiadającej potrzebnym wymiarom, na szwy należy dodać po 2 cm. ze wszystkich stron, nie odpinać patronu od skrojonych części sukni, lecz dodane 2 cm. na szew mocno zaściąć, lub zaznaczyć radełkiem, p/g brzegów formy. Następnie odpiąć

po zagiętych liniach dokładnie fastrygować odpowiednie części, przygotowując do mierzenia.

Ceny foremek bibułkowych obniżamy, kosztować będą:

Sukienka, ubranko, płaszczyk dziecienny zł. 2.

Suknia, płaszcz lub kostjum dla Mamusi zł. 2.50.

Bluzka lub spódniczka dla Mamusi zł. 1.75.

Bielizna zł. 1.75 sztuka.

Bielizna dla niemowląt sztuka zł. 1.

Jeszcze jedna praktyczna wskazówka: bardzo cienkie materiały jak: etaminy, batysty, gazy, jedwabie i t. p. zszywając w maszynie należy od spodu podłożyć pasek papieru, a szew nie będzie ściągnięty.

Nim przystąpimy do krajania materiału należy go zdekatyzować, nie wyłączamy z tego nawet materiałów letnich jak etaminy, woale, fulary krajowe i t. p., które się w praniu bardzo zbiegają.

Przy zamówieniu foremki bibułkowej należy podać: Nr. modelu, Nr. „Mł. M.“, wiek lub wymiar p/g tabelki przeciętnych miar, oraz zgóry wpłacić należność na P. K. O. konto 14.555 lub w znaczkach pocztowych.

Foremki bibułkowe wysyłamy po otrzymaniu wpłaty, jako druk zwykły NA RYZYKO ZAMAWIAJĄCEGO. Za zaliczeniem foremek nie wysyłamy.

O ile patron ma być wysłany przesyłką poleconą do cen powyższych należy dołączyć 50 gr.

Poradnia robót ręcznych

Dla czytelniczek dwut. „Młoda Matka“

Chcąc przyjść z pomocą naszym prenumeratorkom w wykonaniu artystycznych haftów, weszliśmy w kontakt z właścicielką znanych kursów hafciarskich p. Wandą Korwin - Piotrowską, która w każdy czwartek od godz. 10 — 12 rano i 5 — 7 wiecz. udzielać będzie czytelniczkom bezpłatnych fachowych wskazówek.

Każda prenumeratorka ma prawo raz na miesiąc zwrócić się o wskazówki.

Równocześnie podajemy do wiadomości tych pań, które zechciałyby gruntownie opanować haft, że p. W. Korwin-Piotrow-

ska prowadzi systematyczne kursy robót ręcznych, zawodowe i amatorskie. Kurs amatorski trwa 3 miesiące, lekcje odbywają się 3 razy tygodniowo, po 2 godziny. Opłata za kurs wynosi zł. 30 miesięcznie. Prenumeratorki dwut. „Młoda Matka“ korzystają z ulgowej opłaty zł. 20 miesięcznie.

ADRES KURSÓW — MARSZAŁKOWSKA 53 (BEZ LITERY) M. 22. Jako legitymacja służy na kursach kwit lub odcinek P. K. O. z opłaconej za bieżący kwartał prenumeraty. W razie zagubienia takiego, zaświadczenie administracji.

Redakcja i Administracja: Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.

Cena prenumeraty „Młodej Matki“: w kraju płatna tylko zgóry rocznie 14 zł. — półrocznie 7 zł. 40 gr. — kwartalnie 3 zł. 70 gr.

ZAGRANICĄ: półrocznie zł. 10, rocznie zł. 20.

Prenumerata płatna zgóry każdego kwartału.

Cena ogłoszeń: wewnętrzne strony okładki: 1 strona 150 zł., ½ strony 75 zł., ¼ strony 40 zł., ostatnia strona i za tekstem o 50% drożej. Miejsca zastrzeżone o 25% drożej od cen powyższych.

Wydawca: E. Grocholska.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.

specjalny

Nr. 24

specjalny

tyg. „**KOBIETA WSPÓŁCZESNA**”**„O WYBORZE ZAWODU”**

do nabycia we wszystkich księgarniach

CENA zł. 2.50 Z przesyłką pocztową zł. 2.75**UWAGA: za zaliczeniem nie wysyłamy****POSIADAJĄC PIĘKNIE WYDANĄ****NASZĄ ENCYKLOPEDIĘ ŚCIEGÓW****MOŻNA BEZ POMOCY
INSTRUKTORKI NAUCZYĆ
SIE ŁADNIE HAFTOWAĆ.**Zawiera 131 najrozmaitszych
ściegów od najprostszych do
nawykwińtniejszych jak:ścieg satynowy, tkany, „w luskę“, to-
ledo, hedebo, najrozmaitsze mereżki,
pajęczki i t. d.**Cena tylko 3 zł.**

z przesyłką zł. 3.50

SKŁAD GŁÓWNY

ADMINISTRACJA TYG. KOBIECI WSPÓŁCZESNA

WARSZAWA — GÓRNOŚLAŚKA 20. — TEL. 401-24

UWAGA: Wysyłamy tylko po otrzymaniu pieniędzy na P.K.O.Konto Nr. 14.560